

Oglasi, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novca . . . predbrojbu, oglase itd. šalje se naputnicom ili položnicom pošt. štedionice u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravništvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše »Reklamacija«.

Čekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare br. 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju n e p o d p i s a n i n e t i s k a j u , a n e f r a n k i r a n i n e p r i m a j u .

Predplata za poštaricom stoji 10 K u obće,) godišno 5 K za seljake) nagodno ili K 5—, odnosno K 2-50 na pol godine.

Izvan carevine više poštarina. Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h, zaostali 20 h, koji u Puli toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u Tiskari Laginja i dr. Via Giulia br. 1. kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplata.

odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja.

U nakladi tiskare Laginja i dr. u Poli ulica Giulia 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu.

Izbornicima kotara Volosko!

Političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri zaključilo je postaviti kandidatom za izpražnjeno mjesto zastupnika seoskih občina izbornog kotara Volosko za istarski sabor

g. Dr. Frana Brnčić

odvjetnika u Trstu, pripadnika istog kotara.

U ovim odsudnim časovima, gdje se radi o izvještjenju prava hrvatskog i slovenskog naroda u Istri, potrebno je, da uz bok ostalim zastupnicima što na istarskom saboru zastupaju hrvatsko-slovenski narod u Istri, bude čovjek dubokih, umnih sposobnosti, čeličnog značaja, voljan ustrajno raditi za dobrobit naroda.

Takav čovjek jest **g. Dr. Fran Brnčić**, Istranin, pripadnik istog kotara, sin seoskih roditelja, rodoljub dušom i tjelom, koji poznaje na tanko potrebe i nevolje što tište hrvatsko-slovenski narod u Istri, a napose one pomenutog kotara i koji je pripravan, da sve svoje sile uloži za svetu svrhu.

Izbornici seoskih općina kotara Voloskog! Birajte zato svi jednoglasno

g. Dr. Frana Brnčića

odvjetnika u Trstu,

koji će sjegurno najuspješnije zastupati Vaše interese u Istarskom saboru.

On će biti pripravan da u saboru i izvan njega bude Vama na pomoć u svim Vašim kulturnim, političkim i gospodarskim potrebama. Na njega ćete se moći u svako doba potpunim pouzdanjem obratiti.

Političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri očekuje od svakog svjestnog narodnog izbornika, da će ko što je i do sada također i u ovoj prigodi dati svoj glas za predloženika podpisanoga političkoga društva.

Pazin, dne 18. veljače 1912.

Odbor političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri.

Obćina Pula pod komisarom.

Kako je bilo.

Već do pred tri godine općina Pula imala je kakovih pet milijuna kruna duga, a ceste razrovane, blagajne redovito prazne, providba vode nedostatna, plinara (fabrika gasa) kupljena stara i premalena za razvoj grada. Usupor najmovinskog novčića (soldo pigioni) i posebne takse na uvoz vina na debelo, dug je rasao od godine do godine, premda su nameti na poreze i na vino i meso, kako jih imaju druge općine, bili dosta visoki, i davali više, nego li je općinska uprava stavljala u proračune.

Tako je bilo i svi pametniji uvidjali su, da pod gospodstvom same talijanske stranke ne bude nikada bolje.

Nam Slavenom, osobito hrvatskomu puku Pule, bilo je tim teže, što se općina nije obzirala ni malo na naše posebne potrebe.

Stavili su već pred više godina u proračun nekoliko tisuća kruna, da će nam saizdati jednu školicu za naš jezik barem u Jadreškim; ali kruna su došle u općinsku kasu i prošle drugamo, a Jadreški nebi ni danas, kako ni drugi, imali škole, da se naš „stari“ i uz njega mladji nisu pobrinuli na drugi način.

Kako se je mislilo pomoći.

Učinio se je novi zakon za općinu Pulu, po kojem je imalo biti u zastupstvu jedan broj ljudi od mornarice i posebno jedan broj ljudi od naše hrvatske strane i još posebice po jedan zastupnik nemanića, to jest onih, koji neimaju svog imetka nego što rukami zasluže te neplaćaju izravnog poreza od zemlje, obrta, trgovine, kuće, ni od drugog imetka.

Tako je došlo, da je od par godina općinsko zastupstvo Pule bilo sastavljeno ovako:

Peto tielo	1. od nemanića hrvatskih	1 zastupnik
	2. „ „ talijanskih	1 „
Prvo tielo	3. od općinskih i pokrajinskih činovnika i najviših plaćajućih	8 „
	4. od državnih civilnih činovnika	2 „
Drugo tielo.	5. od srednjih plaćajućih	10 „
Treće tielo	6. od najnižih plaćajućih	13 „
	(i to od grad. Fazane i Galezana 7. a od hrvatskih vanjskih 6)	
Četvrto tielo.	8. od pripadnika mornarice	10 „
		Skupa 45 zastupnika

i 24 zamjenika.

Načelnici (Podestada) imali su birati svi skupa, tako i njegovog zamjenika. Onda je od mornarice morao biti jedan savjetnik (konšiljer), a od Hrvata jedan, a drugo od Talijana.

I po tom zakonu dobila je talijanska stranka odviše, ali dobri su ljudi računali, da će se ta stranka dati razlogu i da će oni od mornarice, ljudi prokušani u računstvu i inžinjrstvu, biti slušani i da će se nami Hrvatom štogod barem bolje goditi na gospodarskom i školskom polju.

Ali nije išlo.

Odmah iza konstituiranja općinskog zastupstva moglo se je opaziti, da stvari neće poći pravo. Načelnik Dr. Varetton i njegovi pomoćnici nisu bili dorasli poslu. Talijanska strana još je imala veliku većinu, ali njezini žešći ljudi slabo su marili polaziti sjednice, neki se i odrekli, jer su uvidjeli, da nisu više onako samovoljni gospodari, kako su bili.

Naša manjina sama nije mogla da stvori koju pametnu odluku, jer je ostajala u manjem broju. I zastupnik talijanskih nemanića Lirussi, valja reći istinu, trudio se je i ako možda kadgod preostrim načinom, da se što dobra učini za nižu ruku, ali nije koristilo. Tako su već pred više mjeseci i dr. Laginja s naše strane i Lirussi sa svoje, predlagali, neka se nižim radnikom općinskim na cestah i na gasu, iz dobre volje povisi nekoliko nadnica, ali većina onda toga nije htjela prihvatiti, a kasnije, kad je štrajk nastao, morali su sramotno popustiti sili.

Za nas Hrvate bilo je, kako da nas nije. Obćevali su u tiskici, da će preuzeti na javni trosak naše škole. Na mjesto toga prisilili su vladu, da jih za pet godina ona uzdržaje.

Nami to nije baš krivo, ali nije pravica, da država mora plaćati naše male i nedostatne škole u Puli, a da naši općinski nameti idu na povećanje talijanskih škola i dječjih zabavišta, koja su kao rešeto, na koje staviš hrvatsko djete, da iz njega izadje Talijan.

A kad smo htjeli na Kastanjeru i u Veruli, da otvorimo po sami jedan razred naših škola, da djeci bude bliže, i da u Sijani i Kastropoli nabude prenatrpano djece, onda se je načelnik općine Pule u školskom vieću tomu usprotivio, jer su se neki mali popravci učinili u dotičnih kućah, pak da neima od općine nastanbene dozvole. A u istinu jedna od tih kuća ima nastanbenu dozvolu od općine već preko 20 godina, a druga preko 6 godina! Tu se je vidjelo koliko nas Dr. Varetton ljubi i štiti!

Naši su pitali, neka se na skrajštini grada poprave neki putevi, neka se samo graje počiste uz njih i gromače prošire. Pak ni to! Pitali su za neke odaljenije kraje malo vode, pak ni to! Pitali su neka se do Vinkurana i preko njega na Banjole, učini dostojna cesta. Pak ni to! Ali za drugo bilo je novca izobilja. Ukrasi na licu nove talijanske škole u Polikarpu stoje sami više, nego li bi bila stojala jedna mala školica hrvatska u bližoj okolici grada. Naši su grizli ustnice i trpili nadajući se, da će doći dan obračuna.

I došao je dan obračuna.

Zastupnici mornarice nisu nam isli na ruku, koliko bi bili morali.

Ali to jim valja oprostiti, jer su se oni nadali, da će naprije urediti općinske finance tim, da uredi poslovanje u općinskom poduzetju gasa, elektrike i vode. Ta poduzeća morala bi, kad bi bila valjana ure-

djena, općini nositi kakvih sto tisuća dohodka, na mjesto toliko duga svake godine. U dobroj nakani, da će to staviti u red čim prije, zastupnici mornarice dobričali su se s talijanskom strankom, jer je ona u zastupstvu bila u velikoj većini. Nu konačno osvjedočili su se i oni, da ne ide tako napred.

Njihovi ljudi uvidjeli su već aprila prošle godine, da je gubitak pri „stabilimentima“ za godinu 1910. bio vrlo velik i da se je na račun godine 1911. već do aprila potrošilo na uzdržavanje makina toliko, koliko je bilo u proračunu za cijelu godinu.

Pitali su glavnog inženjera tih općinskih poduzeća više puta, neka potanko protumači, otkuda te razlike, da se uzmogne na dobro providiti pametnim načinom. Ali nisu mogli dobiti razjašnjenja, koja su pitali. Negdje novembra 1911., dali su ta pitanja baš protokolirati u zapisnik sjednice.

Ni to nije pomoglo.

Negdje početkom ove godine postavili su u tom pogledu zadnje pitanje, pa kad ni to nije koristilo, onda su zastupnici mornarice izašli iz uprave „stabilimenta“, te najznamenitije grane općinskog gospodarstva.

Od naših nije bilo nikoga u upravi gasa, vode i elektrike.

Medjutim moralo se je dogadjati i drugili stvari za koje mi ne znamo, ili bar ne znamo sve.

Umro je podnačelnik Frank, čovjek, koji je na žalost držao s talijanskom strankom, premda nije bio Talijan, ali skidamo kapu pred njegovim spomenom, jer je on, kao predsjednik kotarskoga cestnog odbora, izveo onu krasnu cestu do Majke Božje u Survih (Šijana) i tim poljepšao za mnogo Pulu i povećao vrijednost kuća i zemljišta većinom naših ljudi uz onu cestu. Nu valja znati, da to nije izvela općina grada Pule, nego cestni odbor, u kojeg plaćaju namete i Kavranici, koji ne imaju puta ni za koze, a kamo li za ljude.

Na mjesto Frankovo bilo je trebalo hirati podnačelnika. Toga talijanska većina nije učinila, jer je predviđala, da bi se pri izboru moglo dogoditi čega ona ne želi.

U općinskoj deputaciji sjedi plaćen ravnatelj zemaljske bolnice, dakle činovnik. Nije u redu! U općinskoj deputaciji sjedi drugi čovjek, prvi bratučed načelnika Varetona, gosp. Petris. Nije po zakonu! Morao bi van ili on ili načelnik.

To sve kazalo je na nezdrave odnose.

Demisija zastupnika mornarice i državnih činovnika.

Biti će još koji razlog, ali i oni gore navedeni dostatni su bili, da sklone zastupnike mornarice i državnih činovnika na odstup (demisiju) iz općinskog zastupstva. To su oni i učinili pismenim podneskom na načelnika općine dne 16. februara u večer.

Nije ni moglo biti drugačije.

Kad vide, da ne mogu sudjelovati u upravi najvažnije grane (stabilimenta) čemu bi pomagali uzdržavati talijanski ukrojenu općinu ni u manjih stvarih!

Nisu liepo učinili ni zastupnici mornarice, ni oni državnih činovnika, što nisu naše občinske zastupnike obavjestili pravodobno, otkvoreno i službeno, da odstupaju i zašto. Ali to nas nije briga, oni toga valjda nisu učinili radi toga, jer sebe nisu smatrali opozicijom proti većini, a naših sedam narodnih zastupnika, kao sedam skupa sljevenih svieća, jesu oporba, opozicija proti talijanskoj većini i biti će takovi do zadnjega daha, doklegod se hrvatskom narodu i u Puli ne bude godila podpuna pravica za njegov jezik, za njegove škole i za njegove pospodarstvene potrebe.

Našim je bilo dosta, da su saznali, da je 12 općinskih zastupnika odstupilo i da su u novinama objavljeni razlozi, zašto su odstupili.

Naši zastupnici raspravljaju.

Čim se je saznalo za demisiju zastupnika mornarice, drugi dan jutro pošao je naš zastupnik Dr. Laginja, kao stariji, do načelnika općine Dra. Varetona, pak do klubskog predsjednika mornarice g. Lovisona, da od jednog i drugog čuje, kako koje zvono zvonit. Isti dan razgovarao je i sa zastupnikom talijanskih socialista Lirusom, da prouči položaj sa svih strana, jer je stvar općine Pule velika i znamenita, pak se u takovih stvarih nevalja pretagljivati, nego svestrano prosuditi i protutiti i onda stvoriti odluku, koja se čini najpametnija!

Zato se mladim nesmaje činiti krivo, što stariji njihovi zastupnici, koji su za javne posle odgovorni, manje govore, nego li bi mladim bilo ugodno.

Razaslao je pisma drugim našim općinskim zastupnikom, i konačno se dogovorili, da će se u zdravju naći u jutro 20. februara u Medulinu, gdje je većim bilo zgođnije i da će se skupno pogovoriti i odlučiti: kaže li, da našt i nadalje ostanu u općinskom zastupstvu, li da odstupe i oni!

Ako ostanu, biti će još broj preko 30, pak bi se mogle održavati pomoću naših općinske sjednice i tobože zakonito vladati općina i bez mornarice. Ali tada bi stajali na spemcah 24 Talijana proti 7 naših. Vladali bi oni sami i još samovoljnije, nego li do sada.

Ako naših 7 odstupi i zamjenici isto tako, onda već neima broja i zastupstvo se na općini nemože više po zakonu sastajati, nego će morati doći druga providba! Tako je stvar stajala.

Srednjeg puta nije bilo, nego ili lievo ili desno!

Jovan Ljubotina iz Peroja pozvan pismom, odgovorio je da nemože, jer nešto slab, na sastanak, ali je pisao, da kamo mi, tamo i on. Evala mu!

Miho Buić Mišeta iz Kavrana nije dospio do sastanka, ali se je drugi dan priključio odluci ostalih. Tako i Grgo Mihaljević iz Stinjana.

I naši odstupaju od zastupstva u općini.

Kako rečeno, dne 20. februara, naši se u jutro našli Medulinu. Po slovu gredu jim imena ovako: Grakalić Grgo, Laginja Dr. Matko, Mezulić Ante, Ravnici Josip, Stihović Josip, Ušić Blaž, Zukou-Jelačić Jos. Zukon Dr. Ivo. Bilo je i nešto bližih pouzdanika od naše hrvatske strane.

Rasprava je trajala dugo, jer se je trezno promotriilo stvar sa svake strane. Napokon je bila jednoglasna odluka, da i naši zastupnici odstupaju i prisutni su podpisali ovo hrvatski pisano pismo:

„Velemožnom gospodinu

Dru. Vilimu Varetonu
općinskom načelniku

Pula.

Podpisani općinski zastupnici i zamjenici, osvjedočeni da je uz najbolju volju nemoguć daljnji uspješni rad općinskog zastupstva mjestne općine Pule, priopćuju Vašoj Velemožnosti, da se s današnjim danom odriču svojih mandata kao zastupnici, odnosno zamjenici.

To pismo podpisali su istu večer na svom domu zastupnici-zamjenici Jovan Ljubotina u Peroju i Grgo Mihaljević u Stinjani.

Sutradan 21. februara predao je Dr. Laginja u društvu zastupnika-zamjenika Ante Mezulića i Josipa Stihovića ono pismo Dru. Varetonu u općinskoj palači.

Cesarski komisar u Puli.

Dva dana iza odstupa naših zastupnika iz općine, dakle već jučer u jutro, preuzeo je općinske poslove državni komisar barun Rudolf Gorizutti, po službi kotarski kapetan pri Namjestništvu u Trstu.

Kad se je prikazao načelniku Dru. Varetonu i pokazao mu vladinu odluku, kažu da je Dr. Vareton rekao, da ta odluka nije zakonita (!!) i da on ne izručuje ništa. Komisar da mu je rekao: e onda moram porabiti silu i u to se je prikazao savjetnik policije Osti a Vareton uzeo klobuk i otišao.

Upravitelj računovodstva Dr. Pesante i blagajnik općine Galante, da su izjavili, da oni nepoznaju drugoga gospodara do načelnika općine. Komisar jih je dignuo sa službe i dao zapečatiti njihove kancelarije. Drugi su se pokorili malogom državne vlasti!

Tako od jučer vlada općinom Pulom državni komisar. Veliki dio puka u Puli govorilo je od desetak godina ovamo, da se stvari neće urediti nikada nego na ovaj način!

Što sada?

Naša hrvatska stranka postigla je u zadnje tri godine dvije velike stvari, a to su ove: U saboru i u zemaljskom Odboru (Juntii) u Poreču, nemože se po zakonu odlučiti ništa većega bez privole naših zastupnika i naših asesora. To je jedna. U Puli, najznamenitijem gradu Istre, nemože se po zakonu igrati sa pravicama hrvatskoga naroda proti volji njegovih zastupnika.

Talijanska stranka, opojena dugogodišnjim gospodstvom držala je i drži, da može gospodovati i dalje po miloj volji neblajući za naše potrebe. Naši su zastupnici općine svojim mirnim, trezno promišljenim i odlučnim odstupom pokazali, da bez njih neima u Puli općinskoga zastupstva.

Kad ga se bude htjelo imati, govorit ćemo i mi.

Sada je sva odgovornost na cesarskoj Vladi!

Čovjek koj je postavljen da upravlja općinom, poznat je kao valjan i odličit javni službenik. On znado, i ako ne posve dobro, takodjer naš jezik.

Imajući čovjeka od svoga potpunog pouzdanja na upravi općine, Vlada ima sada svetu dužnost, da u Puli kroji i naše narodnu podpunu pravicu i da u korist svega puka, bilo talijanskoga, bilo hrvatskoga, i na prospjeh cele države, uredi posvema općinsko gospodarstvo i da u to ime, do potrebe i bez oklevanja, takodjer posegne u šep. Do potpunog uredjenja općine Pule, neima se igrati sa provizoriji ni pokušaji. Sale više neima, III! III!

Kad se bude Pula opeta htjelo dati općinsko zastupstvo, neka ga bude bliao, mudro podjeljen u kotare, sav narod! Neće tada biti krivo ni mornarici, ni Talijanom, ali ne će smjeti biti krivo ni nam Hrvatom!

Iz pašaluka baruna Kobera.

U zadnjem smo broju spomenuli, kako barun Kober kani postaviti na čelo financijskog nadzorništvu u Puli čovjeka, njemca po narodnosti, koji ne znađe ni riječi hrvatski. Ova se je vijest sada i obistinila jer, kako doznasmo, dosadašnji nadzornik savjetnik Pederzoli, koji spada među onu dvajsetoricu konceptnih činovnika na ovom ravnateljstvu financija, koji znađu hrvatski, premješten je u Trst, a na njegovo mjesto u Pulu dolazi financijski tajnik Dr. Adolf vitez Böckmann, koji je, kako gore spomenusmo, po narodnosti njemac, te ne znađe ni riječi hrvatski.

Djelokrug financijskog nadzorništvu u Puli obuhvaća skoro cijela Istru, pa stoga moramo doista pitati preuz. gospodina namjesnika, princa Hohenlohe, da li je njegov podčinjeni izgubio zdrav razum, kada postavlja na čelo ureda, koji stoji u neprestanom dodiru sa narodom, čovjeka, koji ne pozna ni riječi jezika pučanstva svojeg budućeg kotara?? Što radi barun Kober, a to sjegurno po napućima svojeg adalata pangermanskog junaka Dr. Heida, sa našim narodom, to prekoračuje zaista svaku granicu ustrpljenja!

Doznajemo nadalje, da će sadašnji konceptni činovnik na nadzorništvu u Puli, po narodnosti Hrvat, biti takodjer zamijenjen sa jednim komesarom Talijanom, koji kao ni njegov budući poglavica, ne znađe ni riječi hrvatski.

Istarski Hrvati pitaju sada preuzvišenog gosc. namjesnika princa Hohenlohe, kako će novi gosc. nadzornik općiti sa hrvatskim strankama, a gospodin komesar voditi procese proti hrvatskim strankama, to jest proti dvie trećine pučanstva kotara?? Da li će se opet vratiti era Della Rosa?

Luko nam je predvidjeti, kako će gosc. barun Dr. Kober doskočiti svom nedostatku spremne i sposobnosti ove dvojice svojih činovnika, jednog Germana, a drugog Talijana. Poslati će u Pulu kojega od naših mladih vježbenika, pa će taj sirovah morati da uz svoju ostalu službu, za onih pustih mjesečnih 83 Krune adjutuma, služi kao *dragoman* svojoj poglavici i komesaru prevadjajući za nje iskaze stranaka i ostale spise sa hrvatskog na njemački ili talijanski jezik.

Gospoda nadzornik i njegov komesar neće se moći dati ništa zastupati po kojem vježbeniku ili pisarničkom činovniku jer je to protizakonito, pošto ovi ljudi nisu usposobljeni za takovu službu, nemajući, u koliko nam je poznato, propisan viši financijski ispit. Jeli tako pravo, gospodine barune?? Našem narodu u Istri prepričamo, da se složi samo sa svojim jezikom, da zahtjeva: da ga se prečuša hrvatski, da se hrvatski pravi zapisnike, da odklom razne tamače, pa će hrvatski jezik doći do svojih pravica u skoro vrijeme, usprkos svoj energiji i drskosti gospode na financijskom ravnateljstvu, o kojima ćemo još nešto pripovjedaati u budućim brojevima.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinski kotar: Izgon kamoraške bande sa puljske občine.

U otkiranjju nogometa.

U posebnom izdanju od prošle subote obavijestili smo občinstvo grada Pule, o raspustu puljske občine, što pak u celosti donasamo u današnjem broju i za vanjske predplatnike.

Kamorasi su odmah iza demisije naših zastupnika i onih od morarice te drž. činovnika dali oduska u svom organetu od prošlog četvrtka, očekujući svoju propast, pod nastorom „verso un colpo di Stato a

Polu“. U svojoj opakoj i tatbinskoj savjesti, radi onoga što ih je sliedećih dana stiglo, okrivise poglavito zapovjednika ratne luke admiraia Rippera, koji po svojoj službenoj dužnosti i prisegi prema svom gospodaru caru i kralju imao je paziti, da u jednoj ratnoj luki Nj. Veličanstva Franje Josipa I. ne pašuje i gospodari banda, koja šuraje i običuje sa kraljevinom talijanskog vladara Viktora Emanuela. To je ta italofobija tog austrijskog admiraia, koji je, ako je u tom smislu navjestio rat puljskoj talijanskoj kamorri, održao sada nad njom tako sjajnu i odlučnu bitku, da mu do sada nije dostajalo vremena ogledati se s njihovom bratijom u domaćim vodu; ali ako bi bratija kamorrasa pokušala da dodju, prošla bi sad volja kamorru da bratiji pomogne.

Što se pako tiče neznatne osobe bivšeg puljskog načelnika dra Varettona, vidi tek sada sav narod puljske občine, i Talijani i Hrvati, da je bila prieka potreba, da ta osoba sa svom kamorrasom bandom izičežne, ne u interesu države, nego u interesu svega puka občine puljske, talijanskoga i hrvatskoga. A to sve je najkrasnija i najdivnija zadovoljstina i svjedočba tom austrijskom admiraia, koji je tobože, uvijek po organetu kamorre, „prvi element nereda u našem gradu“, jer se sada obito vidi kakav liepi red su pravili elementi kamorre. U otkiranjju, kradiji, prevari javnog imetka, u gulenju, mitu, strahovanju, obrtknu i trgovaca, podržavali su ova u svim granama uprave puljske občine.

I mi kažemo: „*italiana città di Pola, nego vlada ne smije pod ništa dopustiti, nikada, pod nikakvim uvjetom i pod ni kakvom okolikom, da občina puljska postane više špijnom običnih i prostih tatova, lupčica i varalica!*“

Na opasku kamorringog organeta glesop istupa naših zastupnika, opazamo u legendarnoj rečenici hrvatskog kraja Zvenimira, koju taj organet citira, ovo. Hrvati su svojevoljno i slobodnom voljom go. l. 1527. na saboru u Cetinu izabrali za svoje zakonite vladare današnju slavnoslavaouu dinastiju, kojoj su bili uvijek i ostali ee vierni podanici, te kamorra mora biti izvjezna, da su baš Hrvati u Puli i po svojoj istri energično pokazali i dokazali, kako se otuđuju robstvu i jarmu talijanske tiranije i lupčestine.

Nastup vladinog komisara.

Kao iz vedra neba grom zaskočio je u petak u jutro kamorrasa na obćini g. baron Gorizzutti sa dekretom vlade, kojim se razpisla obćino-kom-zastupstvo i unenje njegaj vladinim komisaru u obćine Pula. Pripominjemo samo, da vlada u tom dekretu medju imim razlozima službeno konstatira neurednost i veliku pouzdanjknje noveca sa čemskom umovnom. Do sad u tom svojstvu u pratnji poglavarstvenog komesara i sa još dva računarska činovnika otišao pred načelnika dra Varettona, ovaj se nekako predati vladinom komesaru urudi, te sa talijan-kom „protesto-protesto“ odmaglo ko bez glave iz občine i otišao k telomratli svom kompanju i gazdi Rizzi u u Poreč, da priskoči u pomoć. Nečista savjest traži nečiste pomoćnike.

Na to je pošao vladin povjerenik u občinsku blagajnu i zatratio predaju blagajne. Ali da, tu je tek dirnuo u pravi osinjak kamorre; kamorra da preda blagajnu, ta to će reći sebi porinut nož u grlo. I ravnatelj blagajne dr. Pesante te blagajnik Galante (onaj poznati „ocio Galante“) nehotičnoe pripoznati vladinog povjerenika a još manje predati ključ od blagajne dr. profecot kao da su znali, da u njihov tal 60.000 K. Op. sl.). Nu to nije pomoglo ništa, jer je vladin komesar obćuju sluga stasuspendirao od službe i započeto prostrajanje, a kako ćemo vidjeti neže, kasnije napravio obćuju pod ključ u hlad.

Poslije podne počeo je vladin povjerenik u trgovicu gasa, da i tu preuzme

agende. Ali tu je našao još na veći odpor kamorringih slugana, jer je kamora predvidjela, da tu ima još više smrada nego na obćini. I taj dan vladin komesar nije u tom občinskom poduzeću opravio ništa.

Istarska Junta u pomoći kamorre.

Na telefonsku obavijest načelnika Varettona, dobrzo je iz Poreča u Pulu veo u l i pol s. p. p. isti dan zemaljski kapetan dr. Rizzi sa asessorom Apollonio. I trebal je da dodje: kamorrasa skupilo se u trgaku gradom ko porarem i bez glave, očekujuć da ih Rizzi spasi. Jedva desao Rizzi, vidi djesno kako u 2 s. po p. de k. njenu u stan izabrana obća kamorrasa medju kojima opazismo tobože komesara od piace (anone) Zerzenona, diplomata kovača Reju (rengat mora okrunit kamorru poslanstvo). Papu Rizzi suslušavši strah i plašnost, počeo je, da od njega zahtjeva, da se vrati pred ministre u Beču. I tako je sa slavnim drugim asessorom.

U subotu pak u otiru i hiru u Puli drugi asesor zabrinuo je komorrasa. Na zalata, da pregleda račune kamorrasa i obćini, nebi li se sakupi za vrijeme zabrisiro koliko se dade i ostalo (jedpo mortale) kamorra. Ali vladin povjerenik svaka čast mu tobi, bitno otiru postitnog pregleda kamorrasu računa i uputi da se povrati okund p. desao. Kolikustan činovnik i-tarske puljske Salata u hiru da otiđe na hepe, dao mu je vlad. povjerenik razumjeti, da se ga mače opjratni pobojom i asesor Salata p. desao. Kopta tu z. carlatanski talijanski „rengat“, i trost. Ali nije koristilo ništa. Kao što su svemu puku puljske občine, koji se desao lak godina odvoni potčuira p. tu z. hiru i gulenju kamorre.

Tog dana preuzio je vladin povjerenik napokon upravu gasa, vod voda i ostale grane uprave.

Početak novog uredovanja. Tamnije si puno.

Proti novom načinu uprave općine, podigla je kamorra kroz svoj organet glasni i visok protest. Bretalna sila, nezakonitost, jer vlada nije o tim korakima obavijestila kamorrasa i njezinu zastupnicu talijansku juntu u Poreču. Kako bi bili kamorrasa od veselja ruke trih i najzadla angali se s vladom, po svom starom običaju. A vlada nije slugela zavati tog udaca kamorra, jer je država već stoput gore opravljana nego li obćina puljska po kamora. A vlada je to učinila samo za to, da se dečepa bogataš i hodaka obćine Pula. Tako jednakuje kamorra u svom organetu, El. oclatle kamorraske suze; izmakli se jedina mahim kamorraskim pripuzima, Legendama, dandogama, renegetima, gabonima, izžum čmaevima, poduzemima i drugima kveopjama, mastiu zalagatu, bogatu i hobotu obćine Pule.

Posljedice novog reča daj se na javu već u ponedjeljak. Tog dana u jutro našao je vladin povjerenik, da u občinskoj blagajni fah, i hipe, ta se iz njega ukrađeno točno 60.000 kruna! Čim se je za to doznalo, prikazao se je na sud blagajnik obćine Galante i priznao, da je pronevjerio oko 60.000 kruna občinskog noveca. Na pitanje ima li si krivaca, označio je kao takove ove obćinske činovnike: Frano Rigatto, Lino Privileggi, Kamilo Descovih, poznati vojha mlade puljske revente, Bartol Quarantotto i Altivo Juhi. Sve to sa odmah sa svojim kapom, na glante zatvoriti. Poslije podne pak zatvoren je i dr. Anton Pesante, glavni računarskog ureda kamorringog predpjatelj, da su napuštena nastala ujed. od polne talne dobro ob razložene pripre. Na rek tu, da to još nije sve. U otrok po podne zatvoren je također umrovinog blagajnik obćine Pula, glavoviti gavarin Filinich. Čemu je kamorra dala nakon nešto preko deset podne službovanja propunu mirovnu, a čim pak za zatvoren su obć zastupnik Petras, taj ga ležanski pošao, a u Trstu umrovinog kan

celist obćine Pula Horak. Sve samu finitice, kepi su na račun puka razkošno i udobno živih.

Sra ta napušnja i prevare kamorringo glaslo hoce da ublati prevarama početnjom u Puli od nekih privatnih ljudi u privatnum zavedima i društvima, ali ne spominje svoza kompanjona Lorenzetta, koji je okrao i prevario tolike ljude u Puli za svota od preko pol milijuna kruna.

Treba tjerati mak na konac.

Sala, kad je vlada nakon toliko okolikana p. primila ovaj odlučni korak proti kamorri, ne smije da sustane na pol puta. Kako smo zatli već u posebnom izdanju u subotu, vlada se ne smije zadovoljiti sa priviznogem. Najbolji dokaz o tome može biti javno umijenje, koje je sve bez razlike narodnosti i stranaka sa oduševljenjem pozdravilo taj korak vlade, jer je imo od skrajnje potrebe. K tomu dodajemo još to, a to ne samo očekuje već upravo zahtjeva sav puk i građanstvo obćine Pula, da se u uprava obćine potraži i zasači sve krivci koji su našu bogatu obćinu doveli do ove propasti i uništenja. Tu se je smio da gleda ni na titule ni na bogatstvo ni na obćine ili visoke osobe; glavne krivce naša novi red izračiti praviti i zakoniti, jer jedini i poglaviti krivci baš su oni, koji su u stranaka i vlastvene neobće sa hie sa znanjem i sriestno dopustali, da se nemilosrdno krai i otumato občinskoga javnu. Toj lupestni ako sadanji vladin komesar neobćine konac sa pomoću svojih gora, nastat će ta i nezbjživu posla, te je baš sada istu slobu pravicu narod obćine!

Hrvatske propovjedi u Puli zabranjene. Hrvatska nepoštena kamorra nije imiravati, da k nje postigla, da se zabrane hrvatske propovjedi, za ovo korizmno doba u stolnoj crkvi. Prvašnjih godina naime držao je hrvatske propovjedi u stolnoj crkvi radovima iz Dalmacije i Bosne i Hercegovine kooperator pap Janko. Te propovjedi nađajalo je murgogrojni naš narodu, ali ipak je crkvena vlast iste jedva trdela, jer za iste nije se smjelo zvoniti ni u tekoni hrvatske propovjedi snijela goriti kakava svetica. Ove godine pak biskup Flapp poslušao je glas bezbožne kamorre u iste sama zabranio.

Talijanski propovjednici iz Italije slobodno u crkvi slayopjevaju džu Danteu, Carducciu, savilju blagoslov na kraljevnu labuju, a našem narodu u Puli brani biskup Flapp slusati neću i nauke Božje u svom materanskom jeziku. Zagosati taj postupak talijana biskupa Flappa sama je sniva. Mi smo već više puta naglasilu, da biskupinom poročno pulj-kom više vlada istarska tal. junta i kamorra, nego li biskup Flapp. Liberaima i bezprijeha kamorra protječe to svoje prave i u kneu rožju, a biskup Flapp je bezgribe. Bez komentara.

„Družbina“ valja u pitanju ustanovljenja, Družbina škola u Verudeti i Kastonjeru. Usjed obćine „Družbe Sv. Ćarla i. Metoda za Istru“, ministarstvo je postovja i nastave, svojom odlukom od 3 februara 1912. diglo je odluku c. kr. zemaljskog školjskog vjeća za Istru u Trstu, od 3 decembra 1911., kojom je baše ukrađeno „Družbu“ otvorenje hrvatske privatnih škola u Verudeti i Kastonjeru. D. g. i. e radi manjkavog postupka, jer se c. kr. zemaljsko školjsko vjeće kod svoje odluke nije držalo je to državnog zakona za pučke škole.

C. kr. zemaljsko školjsko vjeće bilo je kod svog odlučivanja na strani Puljske občine, gospode Talijana kod zemaljskog ošthara u Talijana zemaljskog kapetana, koji svi su zastupali ne samo nepravedno i barbaroko stvaranje, ne birvajavajući otvorenja škola, nego kakovi vidimo nezakonite. Pak c. Talijan i s. reč. da nar. c. kr. vlada je kapere? Postupite čna njih je i ovak gde god mođe proti nama.

Priestolonasljednik u Brionima. Kako smo već u svoje doba javili, dolazi priestolonasljednik nadvojvoda Fran Ferdinand sa obitelji i pratnjom 2. marca na podulji boravak na naše Brione. Novine pišu, da će priestolonasljednik prisustvovati porinuću druge velike ladje „Tegetthof“, kojoj će kumovati kod porinuća nadvojvodkinja Blanka, supruga nadvojvode Lavoslava Salvatora.

Raspust općinskog zastupstva u Puli. Priopćili smo u zadnjem broju, da su se zahvalili na časti občinskih, odnosno gradskih zastupnika u Puli, najprije pripadnici ratne mornarice, pak oni mjestnog činovništva i konačno i naši hrvatski občinski zastupnici. Naveli smo istodobno i razloge tomu važnom i zamašnom koraku. Izrazili smo ujedno očekivanje, da bi imao preuzeti gradsku upravu posebni vladin komesar, koji bi morao poslužiti se drenovom metlom, da očisti smrad i nečistoću u gradskoj upravi. Prvi dio očekivanja već se je izpunio, a dali će se i drugi, pokazati će nam nedaleka budućnost.

U petak stupio je neprijavljen u gradsku palaču u Puli, novoimenovani vladin komesar kao upravitelj občine i grada Pule, kot. kapetan barun Gorizutti. Predstaviv se načelniku Dru Varetonu, zatražio je od ovoga, da mu predaće upravu i da ostavi svoje mjesto. Taj je nalog silno ogorčio i iznenadio načelnika, jer mu se nije nadao ni on ni njegova stranka. Načelnik je stao na oto nešto pentali, izvijojavati se i prosvjedovati, ali komesar nije hotio da sluša njegove ćakule.

Glas o raspustu, popario je talijansku komoru do dna osušenog mozga. Ona se je nadala, da će joj poći za rukom po dosadašnjem običaju, nakon ostavke najuglednijih zastupnika, sastaviti upravno vijeće, kojim bi ona ravnala i upravljala. Ta se je željica izjalovila i danas stoji *slavna* i „nepobjedjena“ komora pred zatvorenim vratima gradske vijećnice i svijlu gradskih poduzeća. Barun Gorizutti oduzeo je istodobno dosadašnjim upraviteljima i občinsku blagajnu te sve ostale gradske urede.

Protivili su se talijanski činovnici predajući prostorija i ključeva, ali na odlučan zahtjev vladinog komesara, brzo im je junačvo palo u hlače. Tako je za sada izpunjen prvi dio obćenitog očekivanja svijlu postenih i neodvisnih obćinara i građana puljskih te idemo da vidimo, hoće li se izpuniti i drugi dio, t. j. hoće li g. komesar upotrebiti pravu metlu (drenova je preslab, hoće se željeznu), da izbaci iz občinskih ureda i raznih poduzeća ono lamo nagonilano kamorističko smetje. Vidjeti ćemo, da li će i ovaj put puljski komiseri pomoći svemoguća do sada porečka „junta“.

bolja željaznleka svezu između Divače i Pule. Iz Beča javljaju, da će se uresti s prvim marcom kolju svezu između Divače i Pule. Bečki Brzovlak, koji polazi iz Beča u 7-20 na večer za Trst, imati će iz Divače u Pulu svezu tako, da će posebnim vlak krenuti u jutro samo iz Divače i stići u 8 sati 27 časova u Pulu. Dosadašnja vožnja biti će tom svezom skraćena za više od jednog sata.

Mjesto kapitularnog prošta imade se popuniti u Puli — kako doznajemo iz talijanskih novina. Za to mjesto da imada najviše izgleda pred. g. Hocco iz Rovinja, pred. g. Orlandini iz Poreča i pred. g. Palin — ravnatelj biskupskog konvikta u Kopru. Ovaj posljednji da imade najviše nade.

Premjesten — — iz političkih razloga. Glasilo trčanskih „Zdova“ donijelo je prvo vijest iz Kanfanara, da je tamo primljeno obćenitim zadovoljstvom na znanje, da je ravnateljstvo državnih željeznica u Trstu napokon uslijedilo opetovano prosvjede tamotnijeg pučanstva protiv rade Hrvata Obada, načelnika postaje u Kanfanaru, premjestiv ga u Ajdovšćinu.

Tako piše poznati zloglasni izdajka, koji je neprestano pisao i rovaio proti g. Obadu jedino radi toga, što ga ovaj nije htio podupirati u njegovim izdajničkim i veleizdajničkim poduhvatima. I lošim nitkovima poslo je na liepak ravnateljstvo c. k. državnih željeznica, premjestiv savjestna, radina i poštena činovnika, čega mu nitko od njegovih predstojnika zanekati ne može.

Nu talijanski komoraš i narodni odpadnik može više nego li marljivost, savjest i poštenje jednog činovnika, za kojega su se bili zauzeli njegovi organizirani drugovi.

G. Obadu nije time nanesena nikakva šteta ni sramota, ali je nanesena šteta narodu, koji je obljubljena činovnika cienio i štovao, jer mu je bio vazda i u svemu na ruku.

Kanfanarski odpadnik očekuje od ravnateljstva željeznica, da će mu poslati činovnika kakva on želi, t. j. irendentistu najčišće vode. Vidjeti ćemo a ovo pišemo c. k. ravnateljstvu državnih željeznica na rovas.

Zabava u Medulinu dne 17. o. mj. I eto, došao je teško očekivani dan za bave. Dvorana lijepo okićena, čine se zadnje pripreve. Ljudi već oko 7 i pol sati čekaju, kada će se otvoriti blagajna. Dvorana je puna puncata naroda, sve željno očekuje početak. Glazbari se već poradali na pozornici i na zaok gosp. kapelnika Trhya-a, udare veselu poskočnicu izvan programa. Napokon, počinna se izvadljati program. Glazba zaigra divnu ljavčevu: Donovini, skladno, lijepo. Pljesku ni kraja ni konca. Na pozornici stupi gosp. Vojnović, te je lijepo i čustveno deklamirao jednu pjesmu, nakon koje završava glazba: Još Hrvatska. I pjevali su zapjevah par pjesama.

Napokon se digne zastor i zapučne predstava. Pozornica prikazuje krmnu, a krmar Martin (g. Karlavaris), redi stolove uz lamentacije na krmarski posao. Premda je imao kratku ulogu, ipak je dobro prikazao krmara. Ali eto fotografa (g. Vojska), poznat sa svoje vjestine.

Ali dolazi na red glavni junak igre Jure (gosp. Luka Kirac); sama njegova pojava izazvala je buru smijeha. Predstavljao je tako, da se je mislilo, pred nama stoji kmet, potpuna slika, a k tome je još pripomogao i dijalekt. Gosp. Luka Kirac si je ovom predstavom osvjetao lice, prikazuje se gotov glumac.

Svaku kretnju na pozornici pratila je publika pažljivo, a sama predstava izazvala je buru smijeha. Vidilo se, da je publika zadovoljna. Preporučili bi zato oboru „C. laonice“, da priredjuje više puta takove predstave, jer one su ili zabavne ili djeluju uzgojno, bude patriotsko čustvo itd. itd.

Nakon predstave shjedila je tombola sa preko 60 zgoditaka, a nakon tombole pleš.

Svima onima, koji su se budi kako potrudili, da zabava ispane lijepo, hvala.

Mislimo, da ćemo dijeliti istu misao sa odborom, ako spomenemo shjedice, koji su najviše pripomogli uspjehu zabave: gdjica Jelica Škrlec, gg. Luka Kirac, Vojska Vladimir, Jakov Lazarić i u opće svi koji su stogod pripomogli.

Ni materijalni uspjeh nije izostao, jer je unislo sto od ulaznice, sto od tombole i darova K 383-50, te je ostalo čistoga K 249-32.

Iz Premature. Prigodom ženidbe g. Antuna Skoko sa gdjicom Katicom Iveča, skupilo se za družbu sv. Cirila i Metoda K 4-70. Zivio naš par i da bi ei uzeli i drugi rođoljubi u obzir, te se spomenuli družbe, koja radi u korist našeg materinskog jezika. Zvili!

Lošinjski kotar:

Veliki Lošinj. Pred nekoliko dana čitali smo u trčanskom „Il Piccolo“, kako se napada vlc. Krivičića, dušobrižnika u Unijama, jer da traži za unijsku lučku ispostavu dvojezični natpis. Tendencija pak članka nije druga, već uplirati na lučki ured u Malom Lošinju, ne bi li ostalo sve pri starom, samo se uz put zadire u svećenika, koji nije kriv, što se nije evolucionirao kao i učitelj unijskih „nobile Ruconich“, potomak Orlovičkih uskoka, te što još nijesu prekomorska braća nategnuli Uniju k materi zemlji. — Nemamo razloga ni mi da šulimo, već bismo ovom zgodom i mi da pripisujemo pomorskoj vladi u opće, a i lučkom kapetanatu u Malom Lošinju.

Valjda nema oblasti u našoj monarhiji, koja slabije postuje naš jezik, nego je pomorska oblast u Trstu. Sve oglase, naredbe i dru. o izdaje — barem nama — izključivo u talijanskom jeziku, kao da za nas ne postoje temeljni državni zakoni. Ako ovako postupa pomorska oblast u Trstu, što će jedva biti kod drugih podređenih ureda? Posvuda isključivo talijanski, pa eno primjera do kuda dolazi talijanska drzovitost samo, ako se tko od naših ljudi usudi da zatraži, da se i naš jezik poštuje kod pomorskih ureda. Svakako ovako drske nije ih nijedan drugi odgojio, već same razne c. k. oblasti, koje su im od pamtivijeka pogodovala. Još se sjećamo vrem. na, kada se je u lučkom uredu u Malom Lošinju upravo prgonilo sve što je odisalo po hrvatski, te iskreno kažemo, da tome nije više tako, ali ako danas nijesmo proganjani, stime jošte nijesmo zadovoljni, jer mi hoćemo da budemo ravnopravni. Kad nas evo istjeraje silom iz logora tražimo od pomorske vlade, da već tuda negda uredi stvari u jezičnom pogledu i kod našeg lučkog ureda, jer ćemo inače udariti u drugačije gusle, a mislimo, da nam ne će zamjeriti, ako je potsjetimo da smo u Austriji — a u ovom lučkom okružju trčetvrtine ukupnog pučanstva. Dakle van sa tablama i pečatima!

Mal Lošinj. Dne 11. t. mj. davalo se u dvorani ovdajne „Hrvatske čitaonice“ Car Eminovo „Zimsko sunce.“ Pothvat doista stinjan za diletante u Talijanoj umjetnosti, ali s veseljem javljamo, da je pothvat posve uspio. Hvala velikom maru i požrtvovnosti priredjivača, koji su inače rasi jani kojekuda, od dva do tri sata udaljeni od pokretnog središta, dolazili kroz puna tri mjeseca svake sedmice pokusima.

Zanimanje za komad bijaše silno ne samo ovdje, gdje je sve, što je naše i što može da se makne došlo ka predstavi, nego i po cijelom otoku, te je bilo prisutno mnogo Veloselaca, Nerezinaca i Čunščana. Jedina šteta, što dvorana nije mnogo veća, jer se je mnogo njih, teška srca, povratilo svojim kućama, budući se više u dveranu nije moglo, a oni što su tamo bili, trpili su prave Tantalove muke od sumora. Nekojima je dapače pozlilo, ali uza sve neprilike, svaka se je riječ upravo gurala. Nikakvo čudo!

Vjerno se u komadu crta patnička borba našega naroda, te muke, koje mu zadavaju narodni protivnici, i što više domaći odrodi u službi tudjince. Kako te bagre imade sva sila ovamo u nas, ta čestvar oravoke vrati još kroz dječmeje zanimati naše ljude, a bit će ujedno najbolju tumač njihovog duševnog raspoloženja.

Igralo se oćenito dobro sa razumjevanjem tipičnih lica u komadu, a neke su gospodjice i gospoda pokazali upravo umjetničkih sposobnosti. Hvala im na ugodnoj večeri sa strane Lošinjana. Ne znamo, da li je materijalna stvar uspjela, kako je uspjela moralno, ali nas ova polonje za nima, to smo stalno, da je doista doprotračak „zimskog sunca“ i do više nego jednog zamrlog lošinjskog hrvatskog srca.

Veseli nas i dru. i pojav: bilo je te večeri na okupu sve naše, kako ono kod izbora, pa ima nade u bolji društveni i kompaktan istup proti beznačnu odnaredjivanju. — Dao Bog!

Voloski kotar:

Čin ludjaka. U petak počinio je pred c. k. kotarskim sudom u Voloskoj se ljak Jurčić iz Klane zločin, što bi ga bilo teško pripisati čovjeku zdravih moždžana. Taj nesretnik izpalio je iz bliza dva hitca iz revolvera na odvjetnika i narodnog zastupnika g. Dra Ivana Pošćića. Ovaj je naime u nekoj parnici zastupao stranku proti Jurčiću, te pošto je parnicu dobio, hotio se je sada Jurčić radi toga na odvjetniku osvetiti.

Prvi hitac pogodio ga je u lievu stranu; tane je probilo zimski kaput, obični kaput i prsluk i na sreću se zaustavilo na džepnom satu i odbilo se od njega. Drugo tane prošlo je Dru Pošćiću mimo nogu. Tako je — na obću radost — dr. Pošćić ostao posve neozljeđen. On je, videći, da Jurčić puca na njega, pobjegao u sudbenu zgradu, a atentator ga je neko vrijeme proganjao, dok nije odustao i pobjegao put Kastva, gdje je u jednu šumicu bacio samokres i vratio se u Volosko, fingirajući kao da se nije ništa dogodilo. No Jurčić bi prepoznat i uapšen.

Dočim odsudjujemo najvećim ogorčenjem zločinčaku napadaj na odličnog našeg rođoljuba, čestitamo ovom srdačno, što je tako sretno izbjegao velikoj pogibelji, te tako ostao zdrav i čil na radost svijlu, koji ga poznaju.

Iz Lovrana nam pišu: Dne 20. o. mj. imali su Talijani u Lovranu u kazalištu Pucini maskirani ples, na koga je došla kei Katicice Marchi, učiteljice hrvatske škole u Lovranu, u Abesinskoj nošnji i sa talijanskom zastavom na prsima i napisom: Viva Italia, Bersalieri Tripolitani. Ta Abesinska je kazala i svoje meso, tako se može reći prava kei o Marijana. Gospoda člani kazališta nisu se ništa protivili toj nošnji, premda je bilo tu puno malene djece, kako uvijek na talijanskim plesima, a takođerjer se nisu protivili ni talijanskoj zastavi. Uza sve to nam se čini, da je to kazalište na austrijskoj zemlji! Člani toga kazališta su vam Mario Grosman, bivši postarski činovnik a sad u miru, Miko Pegun, učitelj talijanske škole u Lovranu Franjo Rugo, postmaister ovdje; lijepo ternu, kojem se dopada primati austrijski novuc i kruh i gaziti po njim; Anton Castelič, koji po milosti žene i tele ima ovdje jedan dućan i peti pravi talijan iz Venecije Atilio Maguolo. Eto ova hepa cinkvina ravna sa Lovranom a ruku im dava Dr. Eger i još jedna velika osoba koja biva u Lovranu i je u mirčvini, ili brani i preporučuje. Taj gospodin je već puno vremena u Lovranu i bi ih morao već dobro poznati kakovi su ovi, i mjesto da ih preporučuje, morao bi pisati na oblasti, da se ih suspendira i pešalje otkuda su došli; jerbo dobar biti je dobro i pomagati svakomu, ali neka se drži kako smo, i ne pljuvati na ono što jede. Gospodine B. kad vas koji dojde provit za kakovu preporuku, popitajte se prije kakov je taj isti, kako žive i kakove misli je, pa ga onda preporučujte, a ne one koji su proti svemu što je austrijsko i od naše dinastije.

Muž te hrvatske učiteljice Katicice Marchi je onaj glasoviti Mariano Marchi, občinski tajnik i agent društva Assicurazioni Generali u Lovranu. Gospoda Lovranci a najpake pak nati, pisite tomu društvu, neka vam imenuje za Lovranu jednoga drugoga agenta, ako pak ne, si tada, kad vam bude zapala policia, osigurajte kod domaćeg društva „Croatia“ u Trstu vaše kuće i druge stvari, te nemojte da utra

jedan vaš ljuti neprijatelj proviziju od vašeg novca i pokazite, da vi zapovjedate od vašega i s vašim; skratite toj izdajici našega roda i svima koji su proli nama sve i držite se svoga i svojih.

Glavna skupština političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri obdržavana je po utanacenu programu prošlog ponedjeljka dne 26. o. mj. u prostorijama društva „Zora“ u Opaliji. Skupštini je prisustvovao izvanredno velik broj članova iz ovog i drugih kotara Istre. Prisutni bijahu svi naši državni i više zemaljskih zastupnika. Zastupani bijahu svi slojevi našega pučanstva. Prihvaćeni bijahu izvještaji društvenog tajnika i blagajnika bez opazaka. Kod četvrte i pete točke dnevnoga reda, t. j. promjena društvenih pravila i kod „eventualnija“ razvila se je obširna i živahna rasprava. Prihvaćen bijaše predlog, da se odabere posebni odbor od petorice članova, koji ima da provede promjenu pravila, da stupi u dogovor sa svim strujama u pokrajini radi sastave novog odbora i da se u roku od triju čedana sazove novu glavnu skupštinu, na kojoj će se konačno izabrati novi odbor. Prihvaćene bijahu konačno nekoje rezolucije, koje zasjecaju u naš javni život.

Izbor u Voloskom kotaru. U nedjelju dne 3. marca t. g. pozvani su izbornici vanjskih občina kotara Volosko, da izaberu zastupnika za istarski sabor. Političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri predložilo je kao takvog g. Frana Brnčića, odvjetnika u Trstu, a rodom iz istog kotara. Rodoljubna dužnost nalaže svakom našem izborniku, da taj dan dade svoj glas narodnom predložniku dru Franu Brnčiću. Zato i mi pozivljemo i ovim putem sve naše svjestne izbornike, da svi složno glasuju za dra Frana Brnčića

Pazinski kotar:

Iz Kozljaka (obč. Plomin). Dne 19. veljače slavilo se kod nas otvorenje nove škole. Iza svete mise, koja se služila u crkvi sv. Jurja, krenula su školska djeca, predvođena g. učiteljem u pratnji mnoštva naroda naprama novoj školskoj zgradi. Nakon blagoslova iste, sakupili su se roditelji u školskoj dvorani, gdje im je g. učitelj govorio o potrebi škole i o njihovoj dužnosti napram školi. Iza toga progovorio je narodu gosp. župnik Zidarić o materijalnom i moralnom dobru, što ga narod ima od škole te o njenoj uzvišenoj zadaći. Narod je pozorno slušao lijep nauk spomenutih.

Ovom novom blagodarnom stečevinom neka se sav narod dobro okoristi, te marljivo šalje svoju djecu u školu, koja će danas-sutra donieti celom narodu obilno ploda.

Porečki kotar:

Nova Vas kod Poreča 25. februara 1912. Ovog pusta „Hrvatsko novovasko zabavno društvo Napredak“ priredilo je nekoliko plesova sa zabavom. Naroda je bilo iz cijele okolice porečke preko očekivanja. Uspjeh je prema prilikama i moralan i materijalan upravo krasan, a svjedok je tome, što je bilo čistog prihoda 500 kruna.

Zabava i plesovi su bili namijenjeni jedino u korist „Družbe“.

Gvalo i napredovalo!

Koparski kotar:

Iz Roča. U zadnjem broju „N. Sl.“ zahvalimo se onima, koji su zaista radili, da naša općina u ovoj kritičnoj godini (jer je uništen tućom sav prihod), dobije što veću podršku za ublaženje biede i ovom zgodom ponovno izračemo istima svoju har-

Imademo ali da se i potužimo. Evo zašto.

Dok smo doznali za doznačenu nam podporu, dadasmo se na posao, naime, počeli smo sa popravkom najpotrebitijih puteva u našoj občini. S jedne strane, da zaslužimo komadić kruha, s druge, da taj posao obavimo prvo, nego začne poljski posao. Na jednom doznasmo, da je došao „Befel“, neka se radnja obustavi, pošto se izvanja hez znanja i privole nekog gospodina iz bližnjeg Polja, koji je jedini ovlašten projeklirati radnje i odobravati „Liste radnika“. Mi znamo, od kuda vjetar duva. Mora sve proći kroz ruke jednoga, a gdje se tovar valja ostaju dlake. Narod ogorčen psuje i čudi se, zašto bi i mi ovisili o volji tog „jednog“.

Tješimo narod s tim, da neće biti onako, kako se govori, jer će se podpora doznačena ovoj občini upotriebiti za javne radnje i dati kroz to priliku svakomu da zasluži.

Ako je taj „jedini“ naučan sa potporama za ublaženje biede pokrivali razne „deficite“ privatnih poduzeća, kao i one za vozikanja, luši, školanja i kartanja, neka to čini na dosadašnjim način, a nas neka pusti u miru, inače ćemo mu ovloriti karte i dokazati, da ih je slabo zaigrano.

Gospodine! Bog je dopustio vragu, da sagradi lonac, ali poklopac ne.

Iz Buzeta. Kao što prijasnjih, tako se je i ove godine obdržavao mesopustni ples glazbenog društva „Sokol“. Svake se je godine pokazalo veliko zanimanje za tu zabavu, svake je godine ples uspio, a uspjeh naravno nije izostao ni ove godine. Zabavni je odbor marljivo radio i pripravljao, nastojeć, da gostovima pripravi što ugodniju zabavu, a glazbeno društvo da pribavi što veću materijalnu korist. Trud se je i nastojanje obilno naplatilo, prema našim prilikama preko svakog očekivanja. Ukupni dohodak iznaša oko 560 K. Od te svote dužnost nam je, da spomenemo one, koji su preplatih ulazninu, te darovatelje, koji nijesu bili na zabavi.

Preplatali su ulazninu sa 10 K gg. J. Gregorec, I. Brmbolić, A. Josli, I. Fannin-greg, sa 5 K g. I. Sarcin, sa 1 K gg. Dr. Volarić, F. Mavar, N. N. i M. Černjeka.

Darovali su po 10 K tvrtke F. Greinitz i Martelane i dr. Trst i g. M. Kurelić, Buzet; po 6 K Kolinska tvornica kav. surogata; po 5 K tvrtke I. Korenčan Ljubljana, F. Furst, Trst, I. V. Maulner, Beč te gosp. Dr. Josip Flego, Pula; po 4 K g. A. Andrijić, Poreč; po 3 K tvrtke Bothe i dr. Beč, Sax i Mündl Beč, Vinko Majdić Kranj, J. Pipan i dr. Trst, Hmeljak Trst, Magajna Divača te gg. Ivo Nežić Livade i Gj. Corazza Rovinj; po 2 K tvrdke Fr. Ks. Souvan i L. Mikusch, Ljubljana, zatim gg. M. Sanković Dane, Josip Vrbka, Lanište, Josip Vodička Vodiča, Dr. Josip Sebesta, Dr. A. Gržinić i Josip Glušić Pazin, gđjica Hannhammer Lupoglav, Milan Bizjak Motovun, Zorko Klun Sovinjak, Karlo Sisković Crnikal, Antun Oso i Jak. Fabijanić Buzet, po 1 K Prodan „Fabela“ Prodani.

Svima se ovim putem najljepše zahvaljujemo, preporučujući se i nadalje njihovoj darežljivosti uz želju, da bi našli mnogo sljedbenika.

Prošle nedjelje bio je ovdje izbor zastupnika, te je izabran velec g. J. Flego. Tahijani trube, da su tim izborom Hrvati poraženi, taj „poraz“ pokazat će im novi župnik, koji je Hrvat i rodoljub dušom i telom.

Uložne knjizice za „PELICU“ mogu se dobiti u tiskari La-ginja i dr. Pula.

Franina i Jurina.

Fr. Povej mi malo Jurino, kako je to, da se pazinski krnjeli i šarenjaki vaik tuže na naše ljude, da su im storili to i ono, a kad stvar pride pred sud, moraju vaik šarenjaki i krnjeli va pržun.

Jur. To ti je Franino ovako: Jedanput su krnjeli vaik tužili za niš naše ljude a talijanski suci ali od krnjela podmiceći suci su naše brizne ljude kalumevali va pržun baš za niš. Krnjeli misle, da su i sada takova vremena, ali vremena su se hvala Božu prominula, samo krnjeli i šarenjaki ostali su vaik stari sljepari i smutljivci.

Razne primorske vesti.

Izjava.

Podpisano predsjedništvo potvrđuje ovime, da je kandidatura g. Milana Kundića bila predložena predsjedniku imenovanog društva usljed resolucija prihvaćenih na izbornim sastancima izbornika iz Kastavštine držanim u Matuljima te da prema tomu ne stoji tvrdnja dopisnika „Naše Sloge“, da je g. Milan Kundić postavio sam sebe kandidatom.

Pazin, dne 28. februara 1912

Predsjedništvo „Političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri“.

Odbor.

Novi zajednički ministar financija

Odstupom bivšega zajedničkoga ministra financija barona Buriana, popunjeno je njegovo mjesto s imenovanjem g. Dr. Bilinskoga za zajedničkog ministra financija. G. Bilinski je Poljak, bio je ministrom financija i inače obnašao visoke časti u državi. Njegovo imenovanje prezenetilo je naše političke krugove, koji su naklapali o posve drugim osobama. G. Bilinski igrao je i u našem parlamentu u zadnje doba znatnu ulogu mešetareći između pojedinih stranaka u svojstvu načelnika poljskog kluba u carevinskom vijeću. Nastojao je, da skupi u parlamentu između velikih stranaka takovu većinu, na koju bi se mogla vlada u svakom slučaju osloniti. U toj većini stajali su Nijemci sviju strana osim njemačkih nacijalista, Poljaci, Rumunji, Talijani i jedan dio Čeha. Nu ta većina bijaše tako nepouzdana, da bijaše vladi pomoću iste nemoguće rešiti velika gospodarstvena i socialna pitanja.

Imenovanjem g. viteza Bilinskoga gubita većina svoga vodju, koji će valjda položiti svoj mandat u parlamentu a time i načelnistvo u svojem klubu.

Vitez Bilinski postao je kao ministar zajedničkih financija ujedno i vrhovnim upraviteljem Bosne i Hercegovine. Primate ovih dana činovništvo svoga ministarstva rekao je medju ostalim i to, da će posjetiti te dvije pokrajine i osobno osjetiti se o potrebama i željama tamošnjeg pučanstva. U tu svrhu — reče — da je započeo učiti hrvatski, da bude megao izravno obćiti sa stanovništvom onih zemalja.

Sretnih li nas Hrvata i u obće južnih Slavena. Sijhu nam ministre, namjestnike

i upravitelje, koji kane tekar učiti naš jezik! A koliko vrijedi takovo obećanje, znademo najbolje mi primorski Slaveni.

Tko želi dobiti 400 000 franaka, taj neka čita današnji oglas „Srećke u korist Slavonske Straže“ u Ljubljani.

Spomen akademija hrvatskog društva Strossmayer u Trstu. Hrvatsko društvo Strossmayer u Trstu priredjuje dne 2. marca o. g. u 8 i pol sati na večer u velikoj dvorani „Narodnog Doma“ u Trstu, Spomen akademiju u proslavu 100 godišnjice rođenja Dra Jurja Dobriše, hrvatskog vladike i preporoditelja Istre, a u korist hrvatske pučke škole u Trstu, te uz sudjelovanje glazbe c. i kr. pjesačke pukovnije br. 97, te uz blagohotno sudjelovanje pjevatice gdje Mire Costaperaria.

Uz spomen slovo prof. Matka Mandića, nar. zastupnika i predsjednika društva, iza kojega slijedi živa slika „Narodni preporod Istre“, davat će se i „Povratak“ od Srdjana Tucića, drama iz slavonskog života u 1 činu. Iza akademije slijedi zabava.

Ulaznina po osobi 1 K bez sjedala. Sjedala u dvorani prva 4 reda po 2 K, a ostala sjedala u dvorani i na galeriji K 1 20. Lže prve četiri, bez ulazvine po 15 K, ostale po 10 K.

Premještenje javnog bilježnika. Ministar pravosuđa premjestio je javnog bilježnika u Buzetu g. Antuna Justića na njegovu molbu u Volosko.

LISTNICA UREDNICTVA.

Gospodinu I. M. u F. Vaš ispravak na dopis „Svakome Svoje“ od 22. o. mj. ne možemo uvrstiti, jer nam to ne dozvoljava prevelika njegova opširnost i mali prostor našeg lista; to manje, što u upitnom dopisu nije napadnuta Vaša osoba direktno.

Br. 880.

Raspis jeftimbe.

Daje se na opec znanje, da će se javna usmena jeftimba radi preuzeca građnje školske zgrade u Rakitovu, obdržavati u Rakitovu, dne 14. marca 1912. između 10 i 12 sati prije podne.

Izkhćna cijena jest 21.638 K 49 para. Tko kod jeftimbe sudjelovati želi, imnde položiti prije jeftimbe vadum 10% od izkhćne cijene.

Jeftimbi pripisani su jedino ovlaštenci židarski majstori, odnosno strukovnjaci. Urjeti jeftimbe te naći i troškovnik mogu se ovidjeti kod ovoga glavarstva za vrijeme uredovnih sati.

GLAVARSTVO OBČINE BUZET, dne 20. februara 1912.

Načelnik: Rašpolić v. r.

Srećke u korist „Slavonske Straže“.

Glavni dobitak turskih srećki kod žričbanja dne 1. aprila je

400.000 franaka.

Svaka srećka mora bit iztriebana. — Najmanji dobitak iznaša 230 krun a. Turske srećke na mjesečne obroke po 4 kruna 75 para, k tomu još tri druge dobre srećke s glavnim dobitcima zajedno preko 2 milijuna kruna svake godine na mjesečne obroke po 6 kruna 25 para. Razmjštenja daje i prima naručbe

g. Valentin Urbančić, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Pozor tamburaška i pjevačka društva.

Naručite za pokladne zabave novo izašle šaljive igrokaze, šaljive skladbe (kuple) sa pratnjom tambura ili glasovira i nove tamburaške partiture od Stahuljaka, Hruze, Farkaša, Machača itd. kod prve sisačke rukotvornice tambura

J. Stjepušin, Sisak.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Sissano 14.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz najboljeg mlina po dnevnoj cijeni. Poslužba brza i točna.

Sjetite se družbe Sv. Ćirila i Metoda za Istru!

OLOVKE

u korist družbe sv. Ćirila i Metoda dobivaju se u tiskari Laginja i drug. u Puli ulica Giulia 1. uz cedu od 2 do 10 para.

NAVEGA DALMATIJSKARNA
ANT. RADIC
SPLJET (SPALATO)
Illustrirane cijenike s lije i desne strane

Petrove kapljice.

Dovolom via. kr. zem. vlade stavljam u promet lijek najpouzdaniji i po ljekovitim svojstvima: boluje od slabosti, raznih bolesti: želudca, crijeva, jetara, bubrega i slezene. Sa liven je od samih svježih sokova, biljka korjenja, te se preporuča svakome, koji boluje od slabosti, raznih bolesti: želudca, crijeva, jetara, bubrega i slezene. Sa liven je od samih svježih sokova, biljka korjenja, te se preporuča svakome, koji boluje od slabosti, raznih bolesti: želudca, crijeva, jetara, bubrega i slezene.

FR. SULLERA-A
ZAGREB, Vlaška ulica

Svoje k svome!

Objava.

Nova tvornica soda-vode Julij Cuzzi - Pula

via Carduzzi 5, kod Arene.

Sasma na novo uređena po najnovijim i higijeničnim propisima, proizvodi napitke iz pravog, naravnog soka slatkog voća (malina, naranča, limuna). Preporuča svoje proizvode, koji su samo prve vrste. — Doprema automobilom.

Svoje k svome!

Najbolji česki tvorci!

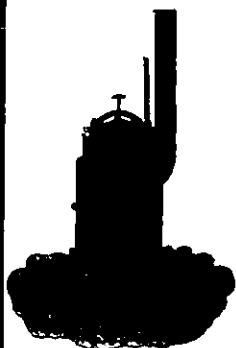
Jeftino perje za postelje!

1 kg sivo, dobro očihano 2 K; bolje 2-40 K; prva vrst polusvijetlo 2-80 K; bijelo 4 K; bijelo, pahuljasto 5-10 K; 1 kg najbije, kao snieg bijelo, očihano 6-40 K; 8 K; 1 kg pahuljica, sivo 6 K; 7 K; bijelo 6-10 K; najbije prave pahuljice 12 K.

Kod naručbe od 5 kruna franko. iz gustog crvenog, plavog, bijelog ili žutog nankinga, i pokrivač, 180 cm dug, 116 cm širok, sa 2 jastukima, svaki 80 cm dug, 58 cm širok, napunjen s novim, sivim, vrlo trajnim pahuljastim perjem 16 K; polu pahuljice 20 K, pahuljice 24 K; pojedini pokrivači po 10, 12, 14 i 16 K; jastuci po 3, 3-50 i 4 K. — Razniji se pouzdećem počam od 12 K franko. Roba se zamjenjuje ili uzimlje natrag franko; ako se ne dopade vraća se novac. — **Cienel budava i franko.**
S. BENISCH, Dešenice, 762, Šumava

ALFA

brzi strojevi na paru za krmu su najbolji!

Novi popravljivi sustav!

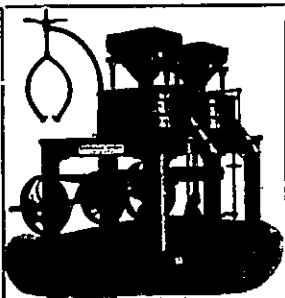
Čvrsta izradba podpunoma iz kovanaog željeza i željezne ploče!

Treba se čuvati od jeftinijih i lošijih paratorina iz livenog željeza!

Zahtijevajte cjenike!

Dopisuje se slovenski i hrvatski!

Dionička zadruga Alfa Separator, Beč XII,3.

NAJBOLJI ŽITNI MLINOVI,

mljarski strojevi, motori, gospodarski strojevi u najboljoj izradbi i najjeftinije izradjeni, priredjeni za svako llo.

Mnoga poduzeća po nama uređena u prometu.

Ponude, prorađani na zahtjev badava i bez poštarine od tehničke poslovnice

EMANUEL KRAUS,

TRST, Via San Nicolò 2/b.

Dobivaju se podpune opreme za sva obrtnička i industrijalna poduzeća.

Dopisivanje: hrvatski, slovenski, njemački i talijanski.

POZOR RODOLJUBI!

ZAHTEVAJTE POSUDA
:: NASE IGRAĆE KARTE ::

PRIMORKA

PRODAJU SE U TISKARI, PAPIRNICI I KNJIGOVEŽNICI LAGINJA I dr., PULA.

Austro-hrvatsko

parobrodarsko društvo na linije u Pantu.

Ravnateljstvo u Pantu.

Vlasito odpravnistvo na Riecel, Riva Cristoforo Colombo.

Plovitbeni red

vrijedi od 1. siječnja 1912. do opoziva.

Pruga: Punat-Rijeka.

Svaki dan	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki dan
prije podne				po podne
5.45	odl.	VPUNAT	dol.	4.50
6. —	dol.	Krk	dol.	4.35
6.10	odl.	Glavotok	dol.	4.25
7. —	dol.	Malinska	dol.	3.40
7.05	odl.	Omišalj	dol.	3.35
7.35	dol.	Rijeka	dol.	3.0
7.45	odl.		dol.	2.5
8.30	dol.		dol.	2.10
8.85	odl.		dol.	2. —
9.30	dol.		dol.	12.55

Uvjeto pristajanje u Rijecama i Torkolama.

Pruga: Baška-Punat-Rijeka.

Svaki četvrt. i Nedjelja	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki četvrt. i Subota
prije podne				po podne
4.30	odl.	Baška	dol.	6.10
5.40	dol.	Punat	dol.	6. —
5.45	odl.	Rijeka	dol.	4.50
9.30	dol.		dol.	12.55

Uvjeto pristajanje u Staroj Baški.

Brza pruga: Rieka-Opatija-Lovran-Lošinjvelli

Svaki Nedjelja	Odl. i Dol.	POSTAJA	Dol. i Odl.	Svaki Nedjelja
prije podne				po podne
7.35	odl.	RIEKA	dol.	9.20
8.10	dol.	Opatija	dol.	8.45
8.20	odl.	Lovran	dol.	8.35
8.35	dol.	Lošinj	dol.	8.15
8.45	odl.		dol.	8.10
1.12	dol.	LOŠINJVELI	dol.	3.30

Uvjeto pristajanje u Malomlošnju luka sv. Martin.

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Rab

Svaki četvrt. i Nedjelja	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki četvrt. i Subota
prije podne				po podne
7.35	odl.	Rijeka	dol.	7.20
8.10	dol.	Opatija	dol.	6.45
8.20	odl.	Lovran	dol.	6.35
8.35	dol.	Rab	dol.	6.20
8.40	odl.		dol.	6.10
12.30	dol.		dol.	2.30

Pruga: Rijeka-Nerezine.

Utorak i Petak	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Srijeda i Subota
prije podne				po podne
6.56	odl.	RIJEKA	dol.	5. —
7.10	dol.	Opatija	dol.	4.25
7.20	odl.	Beli	dol.	4.15
8.40	dol.	Marag	dol.	2.45
9.40	odl.	Krk	dol.	1.55
9.50	dol.		dol.	1.45
10.20	dol.		dol.	1.05
10.30	odl.		dol.	12.55
19. —	dol.	Baškanova	dol.	11.55
12.20	odl.	Rab	dol.	11.15
2.20	dol.		dol.	9.25
2.40	odl.	Lon	dol.	9.15
8.06	dol.		dol.	8.50
3.10	odl.	Veli Lošinj	dol.	8.40
4.20	dol.		dol.	7.18
4.30	odl.		dol.	7.05
4.40	dol.	Mali Lošinj	dol.	6.55
4.50	odl.		dol.	6.45
5.40	dol.	NEREZINE	dol.	6. —

Pruga: Vrbanak-Sv. Mark-Šilo-Crikvenica

Svaki dan	Odl. i Dol.	POSTAJE	Dol. i Odl.	Svaki dan
prije podne				po podne
5.30	odl.	Vrbanak	dol.	4.30
5.45	dol.	Sv. Mark	dol.	4.15
5.50	odl.	Šilo	dol.	4.10
6.50	dol.	Crikvenica	dol.	3.30
6.40	odl.		dol.	3.20
7. —	dol.		dol.	3. —

Pruga: Crikvenica-Rieka.

Svaki utork. i četvrt. i subota dol. 2.45 po p. 9.15 pr. p. dol. Rijeka dol. 12.45 po p.

*) Luka sv. Marka. Uvjeto pristajanje u Pantu i Lapura.